

Predmet : Ovčara (Miroljub Vujović i dr.)
Okružni sud u Beogradu – Veće za ratne zločine
Broj predmeta :K.V. br.1/2003

Glavni pretres: 21. april 2005.

Izveštaj: Nataša Kandić i adv. Dragoljub Todorović, punomoćnici oštećenih

Svedok Jovanović dr. Bratislav, rekao je da je 1999. godine saslušan kod vojnog istražnog sudije, u jesen 1991. godine bio je načelnik sanitetske službe Gardijske brigade. Rekao je da je njegova sanitetska četa radila u Negoslavcima u školi, gde je bila organizovana hirurška ekipa i operacijska sala, tu su ležali ranjenici do evakuacije na VMA. Rekao je da su u Negoslavcima imali bolesničke liste i protokole, nije bilo otpusnog pisma za one koji se zbrinu u Negoslavcima. U vrijeme evakuacije bolnice u Vukovaru, 16. i 17. novembra 1991. godine, nije bio u Vukovaru, otpratio je bolesnike u Beograd. Svedok je rekao da on nije ulazio u Vukovar, ne zna da li je četa imala naredbe o evakuaciji bolnice u Vukovaru.

Veštak dr. Jančić Miloš, specijalista opšte hirurgije i traumatologije na KBC «Dragiša Mišević» u Beogradu, stalni sudski veštak, rekao je da je dao pismeni nalaz i mišljenje o prirodi povreda, zdravstvenoj sposobnosti i opštem stanju optuženoga Vuje Zlatara za period 20. i 21. novembra 1991. godine. Rekao je da e bio na VMA, proverio je medicinsku dokumentaciju. Rekao je da je utvrdio da je optuženi zadobio dana 31. oktobra 1991. godine višestruku ranu desnih genitalija i desne noge, te gornjeg dela leve natkolenice. Istoga dana primljen je na VMA, dok je rana primarno obrađena u Negoslavcima. Na VMA je napravljena dijagnostika, povreda je bila takva da je vena podvezana bez trajnih posledica za vitalnost ekstremiteta, ali postojao je bolni otok, što doprinosi opštoj traumi toga dana. Optuženik je na VMA ostao do 18. novembra 1991. godine, kada je prebačen na rehabilitaciju u banju Selters kod Mladenovca. Rekao je da je dana 18. novembra kod prijema u Mladenovcu utvrđena hipotrofija muskulature u predelu reza na lijevoj natkolenici, što ukazuje da je osoba do tada ležala ili je bila imobilizirana. Vještak je rekao da je iz dokumentacije utvrdio da je optuženik na rehabilitaciji bio od 18. novembra do 18. decembra 1991. godine. Rekao je da, uzimajući u obzir sve povrede, po njegovom mišljenju optuženik u periodu od 18. do 21. novembra 1991. godine nije se mogao aktivno i samostalno kretati bez pomoći drugih osoba, bio je pasivno pokretan uz ortopedsko pomagalo. Dana 18. novembra 1991. godine rana je i nakon ušivanja bila otečena, bolna, otok s vremenom prolazi, no opterećuje ranu. Veštak je rekao da do vađenja konaca na rani moglo biti oko dana kada je optuženik otpušten sa VMA (8 do 10 dana nakon šivanja), ali to nije konstatovano u medicinskoj dokumentaciji.